

97. møde.

Torsdag den 3. august kl. 16¹⁰.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til udenrigsministeren af Per Hækkerup m. fl.

(Forespørgslen findes i tidenden sp. 4672).

Formanden: Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i dag kl. 16¹⁵ med følgende dagsorden:

Forespørgsel til udenrigsministeren af Per Hækkerup m. fl.

Mødet hævet kl. 16¹².

98. møde.

Torsdag den 3. august kl. 16¹⁵.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til udenrigsministeren af Per Hækkerup, Per Federspiel, Poul Møller, Baumsgaard, Aksel Larsen og Iver Poulsen. („Hvilke oplysninger kan regeringen give folketingset om baggrunden for regeringens erklæring om at søge optaget forhandlinger

med Det europæiske økonomiske Fællesskab med henblik på Danmarks optagelse i dette på vilkår, der tilgodeser Danmarks særlige behov?“).

Ordføreren for forespørgerne (Per Hækkerup): Som det vil være det høje tings medlemmer bekendt gennem meddelelse til offentligheden, afgav den høje regering på mødet i det udenrigspolitiske nævn i mandags en erklæring om at søge optaget forhandlinger med Det europæiske økonomiske Fællesskab med henblik på Danmarks optagelse i dette.

På baggrund af denne erklæring har partierne her i tinget fundet det rimeligt at stille den forespørgsel til udenrigsministeren, som nu er sat til behandling.

Udenrigsministeren (J. O. Krag): Som svar på den stillede forespørgsel skal jeg tillade mig at give en redegørelse for de problemer, der nu ligger foran os til en foreløbig beslutning vedrørende de skridt, vi vil tage på det handelspolitiske område.

Da EFTA — de syv landes frihandelsområde — blev dannet gennem forhandlinger, der i alt væsentligt foregik i løbet af 1959, skete det ud fra flere forskellige motiver. Jeg skal her kun nævne et enkelt af dem, nemlig at det var de syv landes håb, at man ved dannelsen af EFTA havde skabt en forhandlingsorganisation, som inden for en overskuelig fremtid ville opnå forhandlingskontakt med fællesmarkedet med det formål at nå frem til en bred europæisk løsning af markedsproblemerne.

Den målsætning, man her havde stillet sig, var jo ikke særlig forskellig fra den, der havde været gældende, da man i Paris i OEEC i årene 1956-58 gjorde de mange bestræbelser for at få et europæisk frihandelsområde dannet. Disse bestræbelser mislykkedes som bekendt: Det, EFTA-landene nu tænkte sig, var en broslagning mellem de seks og de syv, idet man lod det stå ganske åbent, hvorledes denne broslagning nærmere skulle foregå, i hvor høj grad den